I

Akti, katerih objava je obvezna

Uredba (ES) ŠT. 1931/2006 Evropskega parlamenta in Sveta

z dne 20. decembra 2006

o pravilih za obmejni promet na zunanjih kopenskih mejah držav članic in spremembi določb Schengenske konvencije

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, in zlasti člena 62(2)(a) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe[1],

[1] Mnenje Evropskega parlamenta z dne 14. februarja 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 5. oktobra 2006.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Potreba po oblikovanju pravil za obmejni promet za utrditev pravnega okvira Skupnosti glede zunanjih meja je bila poudarjena v Sporočilu Komisije z naslovom "K integriranemu sistemu upravljanja zunanjih meja držav članic Evropske unije". To potrebo je Svet potrdil dne 13. junija 2002 z odobritvijo "Načrta upravljanja zunanjih meja držav članic Evropske unije", ki ga je nato odobril Evropski svet v Sevilli dne 21. in 22. junija 2002.

(2) V interesu razširjene Skupnosti je zagotoviti, da meje z njenimi sosedami ne ovirajo trgovine, socialne in kulturne izmenjave ali regionalnega sodelovanja. Zaradi tega bi bilo treba razviti učinkovit sistem za obmejni promet.

(3) Režim obmejnega prometa predstavlja odstopanje od splošnih pravil za mejno kontrolo oseb, ki prehajajo zunanje meje držav članic Evropske unije, ki so določena z Uredbo (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah)[1].

[1] UL L 105, 13.4. 2006, str.1.

(4) Skupnost bi morala določiti merila in pogoje, ki jih je treba izpolniti za olajšanje prehoda zunanjih kopenskih meja obmejnim prebivalcem v skladu z režimom obmejnega prometa. Ta pravila in pogoji bi morali zagotoviti ravnotežje med olajšanjem prehoda meje dobrovernim obmejnim prebivalcem, ki imajo legitimne razloge za pogosto prehajanje zunanje kopenske meje na eni strani, in potrebo, da se prepreči nezakonito priseljevanje ter morebitno ogrožanje varnosti, ki ga predstavljajo kriminalne dejavnosti, na drugi strani.

(5) Zaradi preprečevanja zlorab bi se moralo dovoljenje za obmejni promet praviloma izdati samo osebam, ki že vsaj eno leto zakonito prebivajo na obmejnem območju. V dvostranskih sporazumih, sklenjenih med državami članicami in sosednjimi tretjimi državami je lahko predvideno daljše obdobje prebivanja. V izjemnih in ustrezno utemeljenih primerih, kakor na primer pri mladoletnikih, spremembah zakonskega stanu ali dedovanju zemlje, lahko ti dvostranski sporazumi predvidijo tudi krajše obdobje prebivanja.

(6) Obmejnim prebivalcem bi se moralo izdati dovoljenje za obmejni promet ne glede na to, ali morajo imeti vizum ali ne, v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o tretjih državah, katerih državljani morajo imeti ob prehodu zunanjih meja vizum, in tretjih državah, katerih državljani so izvzeti iz vizumske obveznosti[1]. Zato bi bilo treba to uredbo razlagati v povezavi z Uredbo Sveta (ES) št. 1932/2006 z dne 21. decembra 2006 o spremembi Uredbe (ES) št. 539/2001[2], s katero bi obmejne prebivalce, za katere velja režim obmejnega prometa, vzpostavljen s to uredbo, izvzeli iz vizumske obveznosti. Posledično lahko začne ta uredba veljati le vzporedno z navedeno uredbo o spremembi.

---

1 UL L 81, 21.3.2001, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 851/2005 (UL L 141, 4.6.2005, str. 3).

2 Glej ta Uradni list.

(7) Skupnost bi morala določiti posebna merila in pogoje za izdajanje dovoljenj za obmejni promet obmejnim prebivalcem. Ta merila in pogoji bi morali biti v skladu s pogoji za vstop, določenimi za obmejne prebivalce, ki prehajajo zunanjo kopensko mejo v skladu z režimom obmejnega prometa.

(8) Določitev pravil za obmejni promet na ravni Skupnosti ne bi smela vplivati na pravico do prostega gibanja, ki jo imajo državljani Unije in njihovi družinski člani ter na enakovredne pravice, ki jih uživajo državljani tretjih držav in njihovi družinski člani, ki imajo na podlagi sporazumov med Skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter temi tretjimi državami na drugi strani enako pravico do prostega gibanja kot državljani Unije. Vendar pa bi bilo treba tam, kjer olajšanje prehoda meje, ki je z režimom obmejnega prometa podeljeno obmejnim prebivalcem, vključuje manj sistematično kontrolo, takšno olajšanje samodejno razširiti na vse osebe, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja in živijo na zadevnem obmejnem območju.

(9) Za izvajanje režima obmejnega prometa bi bilo treba državam članicam dovoliti, da po potrebi ohranijo ali sklenejo dvostranske sporazume s sosednjimi tretjimi državami, pod pogojem, da izpolnjujejo pravila, določena v tej uredbi**.**

(10) Ta uredba ne vpliva na posebne režime, ki se uporabljajo v Ceuti in Melilli, kakor je navedeno v Izjavi Kraljevine Španije o mestih Ceuta in Melilla v Sklepni listini k Sporazumu o pristopu Kraljevine Španije h Konvenciji o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluksa, Federativne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na njihovih skupnih mejah, podpisani v Schengenu dne 19. junija 1990[1].

(11) Kazni, predpisane v nacionalni zakonodaji, bi morale države članice uporabiti zoper obmejne prebivalce v primeru zlorabe režima obmejnega prometa, uvedenega s to uredbo.

(12) Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o uporabi te uredbe. Poročilu bi morali biti priloženi zakonodajni predlogi, kadar je to potrebno.

(13) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in svoboščine ter upošteva načela, priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.

(14) Ker cilj te uredbe, in sicer določitev meril in pogojev za vzpostavitev režima obmejnega prometa na zunanjih kopenskih mejah neposredno vpliva na pravni red Skupnosti glede zunanjih meja in ga države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, in ga glede na obseg in učinke te uredbe laže doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena, ta uredba ne prekoračuje tistega, kar je potrebno za dosego tega cilja.

---

[1] UL L 239, 22.9.2000, str. 69.

(15) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe in ta zanjo ni zavezujoča in se zanjo ne uporablja. Glede na to, da ta uredba predstavlja nadgradnjo schengenskega pravnega reda v skladu z določbami naslova IV tretjega dela Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, se mora Danska v skladu s členom 5 navedenega protokola v roku šestih mesecev od datuma sprejetja te uredbe, odločiti, ali jo bo prenesla v svojo nacionalno zakonodajo.

(16) Glede Islandije in Norveške, predstavlja ta uredba razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda[1], kar sodi v področje iz člena 1, točke A Sklepa Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999[2] o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo tega sporazuma.

(17) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri izvajanju katerega Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda[3]. Združeno kraljestvo zato ne sodeluje pri njenem sprejetju in uredba zanj ni zavezujoča in se ne uporablja.

---

1 UL L 176, 10.7.1999, str. 36.
2 UL L 176, 10.7.1999, str. 31.
3 UL L 131, 1.6.2000, str. 43.

(18) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri izvajanju katerega Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda[1]. Irska zato ne sodeluje pri njenem sprejetju in Uredba zanjo ni zavezujoča in se ne uporablja.

(19) Glede Švice predstavlja ta uredba razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma, ki so ga podpisale Evropska unija, Evropska skupnost in Švicarska konfederacija v zvezi s pridružitvijo Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, kar sodi v področje iz člena 1, točke A Sklepa 1999/437/ES, ki ga je treba razlagati v povezavi s členom 4(1) Sklepa Sveta 2004/849/ES[2] in s členom 4(1) Sklepa Sveta 2004/860/ES[3].

(20) Člena 4(b) in 9(c) te uredbe predstavljata določbe, ki temeljijo na schengenskem pravnem redu ali so z njim kako drugače povezane v smislu člena 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

---

1 UL L 64, 7.3.2002, str. 20.

2 Sklep Sveta 2004/849/ES z dne 25. oktobra 2004 o podpisu in začasni uporabi nekaterih določb Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske unije (UL L 368, 15.12.2004, str. 26).

3 Sklep Sveta 2004/860/ES z dne 25. oktobra 2004 o podpisu in o začasni uporabi nekaterih določb Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 370, 17.12.2004, str. 78).

Poglavje I
Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta uredba vzpostavlja režim obmejnega prometa na zunanjih kopenskih mejah držav članic in v ta namen uvaja "dovoljenje za obmejni promet".

2. Ta uredba pooblašča države članice, da sklenejo ali ohranijo dvostranske sporazume s sosednjimi tretjimi državami zaradi izvajanja režima obmejnega prometa, vzpostavljenega s to uredbo.

Člen 2

Področje uporabe

Ta uredba ne vpliva na določbe zakonodaje Skupnosti in nacionalnih zakonodaj, ki se uporabljajo za državljane tretjih držav v zvezi z:

(a) dolgotrajnim prebivanjem;

(b) dostopom do gospodarske dejavnosti in njenim izvajanjem;

(c) carinami in obdavčevanjem.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. "zunanja kopenska meja" pomeni skupno kopensko mejo med državo članico in sosednjo tretjo državo;

2. "obmejno območje" pomeni območje, ki se ne razteza več kakor 30 kilometrov od meje. Zadevne države določijo lokalna upravna območja, ki se v njihovih dvostranskih sporazumih iz člena 13 štejejo za obmejna območja. Če se del takšnega lokalnega upravnega območja nahaja več kakor 30 kilometrov, vendar ne več kakor 50 kilometrov od mejne črte, se ne glede na to šteje kakor del obmejnega območja;

3. "obmejni promet" pomeni redno prehajanje zunanje kopenske meje s strani obmejnih prebivalcev na primer zaradi bivanja na obmejnem območju iz socialnih, kulturnih ali gospodarskih razlogov ali zaradi družinskih vezi, za obdobje, ki ne presega roka, določenega v tej uredbi;

4. "osebe, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja" pomeni:

   (i) državljane Unije v smislu člena 17(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske Skupnosti in državljane tretjih držav, ki so družinski člani državljana Unije, ki izvaja svojo pravico do prostega gibanja, za katere se uporablja Direktiva 2004/38/ES[1];

[1] Direktiva 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (UL L 158, 30.4.2004, str. 77). Popravek v UL L 229, 29.6. 2004, str. 35.

(ii) državljane tretjih držav in njihove družinske člane ne glede na državljanstvo, ki imajo na podlagi sporazumov med Skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter temi državami na drugi strani pravico do prostega gibanja, enako pravici državljanov Unije;

5. "državljan tretje države" pomeni vsako osebo, ki ni državljan Unije v smislu člena 17(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske Skupnosti in ki ni zajet v točki 4;

6. "obmejni prebivalec" pomeni državljana tretje države, ki zakonito prebiva na obmejnem območju države, ki je soseda države članice; za obdobje, določeno v dvostranskih sporazumih iz člena 13, kar je najmanj eno leto. V izjemnih in ustrezno utemeljenih primerih, ki so določeni v dvostranskih sporazumih, je obdobje prebivanja lahko krajše od enega leta;

7. "dovoljenje za obmejni promet" pomeni posebni dokument, ki ga uvaja Poglavje III in ki obmejnim prebivalcem dovoljuje prehod zunanje kopenske meje v skladu z režimom obmejnega prometa;

8. "Schengenska konvencija" pomeni konvencijo o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluksa, Federativne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na njihovih skupnih mejah[1].

---

[1] UL L 239, 22.9.2000, str. 19. Konvencija, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1160/2005 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 22.7.2005, str.18).

Poglavje II

Režim obmejnega prometa

Člen 4

Pogoji za vstop

Obmejni prebivalci lahko prehajajo zunanjo kopensko mejo sosednje države članice v skladu z režimom obmejnega prometa, pod pogojem da:

(a) imajo dovoljenje za obmejni promet in veljavno potno listino ali listine, če tako zahtevajo ustrezni dvostranski sporazumi iz člena 13;

(b) niso osebe, za katere je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa v schengenskem informacijskem sistemu (SIS);

(c) ne predstavljajo grožnje javnemu redu, notranji varnosti, javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom katere koli države članice in zlasti kadar v nacionalnih zbirkah podatkov držav članic ni bil razpisan ukrep za zavrnitev vstopa zaradi enakih razlogov.

Člen 5

Obdobje bivanja na obmejnem območju

Dvostranski sporazumi iz člena 13 določijo najdaljše dovoljeno trajanje vsakega neprekinjenega bivanja v okviru režima obmejnega prometa, ki ne presega treh mesecev.

Člen 6

Vstopne in izstopne kontrole

1. Države članice izvajajo vstopne in izstopne kontrole obmejnih prebivalcev, da se zagotovi izpolnjevanje pogojev iz člena 4.

2. V okviru režima obmejnega prometa se vstopni in izstopni žigi ne odtisnejo v dovoljenje za obmejni promet.

3. Odstavek 1 ne posega v člen 15.

Poglavje III

Dovoljenje za obmejni promet

Člen 7

Uvedba dovoljenja za obmejni promet

1. Uvede se dovoljenje za obmejni promet za prehod meje.

2. Krajevna veljavnost dovoljenja za obmejni promet je omejena na obmejno območje države članice, ki ga izda.

3. Na dovoljenju za obmejni promet je fotografija imetnika in vsebuje vsaj naslednje podatke:

(a) ime (-na), priimek (-ke), datum rojstva, državljanstvo in kraj stalnega prebivališča imetnika dovoljenja;

(b) organ izdajatelj, datum izdaje in obdobje veljavnosti;

(c) obmejno območje, znotraj katerega se imetnik dovoljenja lahko giblje;

(d) številko (-ke) veljavne potne listine ali listin, ki imetniku dovoljujejo prehod zunanjih mej, kakor je predvideno v členu 9(a).

V dovoljenju za obmejni promet je navedeno, da imetniku ni dovoljeno gibanje zunaj obmejnega območja in da se vsaka zloraba kaznuje, kakor je predvideno v členu 17.

Člen 8

Varnostne in tehnične zahteve za dovoljenja za obmejni promet

1. Varnostne in tehnične značilnosti dovoljenja za obmejni promet so v skladu z ustreznimi določbami Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 z dne 13. junija 2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav[1].

[1] UL L 157, 15.6.2002, str. 1.

2. Države članice posredujejo Komisiji in drugim državam članicam vzorec dovoljenja za obmejni promet, ki je oblikovan v skladu z odstavkom 1.

Člen 9

Pogoji izdaje

Dovoljenje za obmejni promet se lahko izda obmejnim prebivalcem, ki:

(a) imajo veljavno listino ali listine, ki jim dovoljuje(-jo) prehod zunanjih mej, kakor je opredeljeno v členu 17(3)(a) Schengenske konvencije;

(b) predložijo dokumente, ki dokazujejo njihov status obmejnega prebivalca in obstoj legitimnih razlogov za pogosto prehajanje zunanje kopenske meje v skladu z režimom obmejnega prometa;

(c) niso osebe, za katere je bil v SIS razpisan ukrep za zavrnitev vstopa;

(d) ne predstavljajo grožnje javnemu redu, notranji varnosti, javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom katere koli države članice, in zlasti kadar v nacionalnih zbirkah podatkov držav članic ni bil razpisan ukrep za zavrnitev vstopa zaradi enakih razlogov.

Člen 10

Veljavnost

Dovoljenje za obmejni promet velja za obdobje najmanj enega in največ petih let.

Člen 11

Takse za izdajo

Takse, ki ustrezajo upravnim stroškom obdelave vlog za izdajo dovoljenja za obmejni promet, ne smejo presegati taks, ki se zaračunavajo za obdelavo vlog za vizume za kratkoročne večkratne vstope.

Dovoljenje za obmejni promet se lahko izda brezplačno.

Člen 12

Pravila za izdajo dovoljenj

1. Dovoljenje za obmejni promet lahko izdajo bodisi konzulati bodisi kateri od upravnih organov držav članic, določenih v dvostranskih sporazumih iz člena 13.

2. Države članice vodijo osrednji register zaprošenih, izdanih, podaljšanih, odvzetih ali neveljavnih dovoljenj za obmejni promet ter določijo nacionalno kontaktno točko, ki je pristojna za to, da na zahtevo drugih držav članic nemudoma zagotovi podatke o dovoljenjih, vnesenih v ta register.

Poglavje IV

Izvajanje režima obmejnega prometa

Člen 13

Dvostranski sporazumi med državami članicami in sosednjimi tretjimi državami

1. Za namene izvajanja režima obmejnega prometa smejo države članice skleniti dvostranske sporazume s sosednjimi tretjimi državami v skladu s pravili, določenimi v tej uredbi.

   Države članice lahko tudi ohranijo obstoječe dvostranske sporazume s sosednjimi tretjimi državami o obmejnem prometu. Kolikor so ti sporazumi nezdružljivi s to uredbo, zadevne države članice spremenijo sporazume tako, da odpravijo ugotovljeno nezdružljivost.

2. Države članice se posvetujejo s Komisijo o združljivosti sporazuma s to uredbo, preden s sosednjimi tretjimi državami sklenejo ali spremenijo kakršen koli dvostranski sporazum o obmejnem prometu.

   Če Komisija meni, da je sporazum nezdružljiv s to uredbo, uradno obvesti zadevno državo članico. Država članica stori vse potrebno, da sporazum v primernem času spremeni tako, da se odpravi ugotovljena nezdružljivost.

3. Kadar Skupnost ali zadevna država članica nista sklenili s tretjo državo splošnega sporazuma o vračanju oseb, se v dvostranske sporazume o obmejnem prometu s to tretjo državo vključijo določbe za poenostavitev vračanja oseb, pri katerih se je ugotovila zloraba režima, uvedenega s to uredbo.

Člen 14

Primerljivost obravnave

Države članice v svojih dvostranskih sporazumih iz člena 13 zagotovijo, da tretja država zagotovi osebam, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja in državljanom tretjih držav, ki zakonito prebivajo na obmejnem območju države članice, najmanj primerljivo obravnavanje kakor je zagotovljeno obmejnim prebivalcem zadevne tretje države.

Člen 15

Olajšave za prehod meje

1. Dvostranski sporazumi iz člena 13 lahko vsebujejo določbe za olajšanje prehoda meje, pri čemer države članice:

   (a) odprejo posebne mejne prehode le za obmejne prebivalce;

   (b) rezervirajo posebne steze za obmejne prebivalce na navadnih mejnih prehodih; ali

   (c) ob upoštevanju lokalnih okoliščin in kadar izjemoma obstaja zahteva posebne narave, dovolijo obmejnim prebivalcem prehod njihove zunanje kopenske meje na določenih drugih mestih izven odobrenih mejnih prehodov in izven njihovega delovnega časa.

2. Kadar se država članica odloči olajšati prehod meje obmejnim prebivalcem v skladu z odstavkom 1, se takšna olajšava samodejno razširi na vsako osebo s pravico Skupnosti do prostega gibanja, ki prebiva na obmejnem območju.

3. Pri osebah, ki redno prestopajo zunanjo kopensko mejo in jih mejni policist dobro pozna zaradi pogostega prehajanja meje, se ponavadi na mejnih prehodih iz odstavka 1(a) in stezah iz odstavka 1(b) opravijo le naključne kontrole.

   Te osebe se od časa do časa temeljito kontrolirajo, brez predhodnega opozorila in v neenakomernih razmikih.

4. Kadar se država članica odloči obmejnim prebivalcem olajšati prehod meje v skladu z odstavkom 1(c):

   (a) vsebuje dovoljenje za obmejni promet poleg podatkov iz člena 7(3) tudi podrobnosti o mestu in okoliščinah, v katerih se zunanja kopenska meja lahko prestopa;

   (b) izvaja zadevna država članica naključne kontrole in opravlja redni nadzor, da bi preprečila nedovoljene prehode meje.

Poglavje V
Končne določbe

Člen 16

Ceuta in Melilla

Določbe te uredbe ne vplivajo na posebna pravila, ki se uporabljajo za mesti Ceuta in Melilla, kakor je navedeno v Izjavi Kraljevine Španije o mestih Ceuta in Melilla v Sklepni listini k Sporazumu o pristopu Kraljevine Španije h Konvenciji o izvajanju Schengenskega sporazuma.

Člen 17

Kazni

1. Države članice zagotovijo, da se vsaka zloraba režima obmejnega prometa, uvedenega s to uredbo in ki se izvaja z dvostranskimi sporazumi iz člena 13, kaznuje v skladu z nacionalnim pravom.

2. Predpisane kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter vključujejo možnost razveljavitve in odvzema dovoljenj za obmejni promet.

3. Države članice vodijo evidenco o vseh primerih zlorabe režima obmejnega prometa in o kaznih, ki se izrečejo v skladu z odstavkom 1. Te informacije se vsakih šest mesecev posredujejo drugim državam članicam in Komisiji.

Člen 18

Poročilo o režimu obmejnega prometa

Do 19. januarja 2009 Komisija posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o izvajanju in delovanju režima obmejnega prometa, uvedenega s to uredbo in izvajanega z dvostranskimi sporazumi, ohranjenimi ali sklenjenimi v skladu s pravili iz te uredbe. Navedenemu poročilu se po potrebi priložijo ustrezni zakonodajni predlogi.

Člen 19

Notifikacija dvostranskih sporazumov

1. Države članice uradno obvestijo Komisijo o vseh dvostranskih sporazumih iz člena 13 ter o vsaki odpovedi ali spremembi teh sporazumov.

2. Komisija da informacije, o katerih je bila uradno obveščena v skladu z odstavkom 1, na voljo državam članicam in javnosti z objavo v Uradnem listu Evropske unije ali s katerimi koli drugimi primernimi sredstvi.

Člen 20

Sprememba določb Schengenske konvencije

Določbe člena 136(3) Schengenske konvencije se nadomestijo z naslednjim:

"3. Odstavek 2 se ne uporablja za dvostranske sporazume o obmejnem prometu iz člena 13 Uredbe (ES) št. 1931/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o pravilih za obmejni promet na zunanjih kopenskih mejah držav članic*.

---

* UL L 405, 30.12.2006.".

Člen 21

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.

V Bruslju, 20. decembra 2006

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
J. BORRELL FONTELLES	J. KORKEAOJA